

[Thorkil Kristensen.]

blanding af to økonomisk set helt forskellige ting. Der var også i den højtærede finansministers fremsættelsestale sidste vinter en bemærkning, som viste, at den højtærede minister ikke befandt sig helt godt ved at lægge navn til dette. Jeg tillader mig at fortolke det sådan, at forslaget på dette område ikke er helt alvorligt ment, at det er meningen, at vi skal sætte konjunkturtillægget ind igen i udvalget. Det skal vi også nok gøre, men det havde jo set bedre ud, om regeringen selv havde gjort det i det nu fremsatte lovforslag.

Dernæst indeholder det samme lovforslag en anden ting, nemlig forslag om, at bygningsskylden skal fastlægges og derpå over en længere årrække afvikles. Dette princip har vi fra den tidligere regerings side principielt tiltrådt — jeg henviser til min fremsættelsestale, da vi fremsatte skattereformen af 1953 (Folketingstidende 1952-53, sp. 3063). Jeg vil ganske vist gøre den personlige tilføjelse, og jeg tror, den angår flere end mig selv, at jeg er blevet noget mere usikker over for det generelle heri. Jeg har f. eks. i denne forbindelse lyst til at tilføje — og jeg vil tro, den højtærede finansminister er nogenlunde enig med mig i dette — at det er jo et spørgsmål, om man ikke burde bevare en bygningsskyld på de større boliger, boliger, som har noget i retning af luksuskarakter. Vi er efterhånden kommet mere ind på forbrugsskatter som princip, og dette at beskatte den større bolig, altså også bygningen, kunne der dog måske nok ud fra dette synspunkt være grund til at overveje.

Hvad i øvrigt det foreliggende lovforslags formulering angår, har den højtærede finansminister selv henvist til, at tidspunktet måske var tvivlsomt, fordi det jo betyder, at man letter beskattningen for de ældre ejendomme og derved forøger den forskel, der er mellem huslejeniveauerne i nye og gamle ejendomme, og det er jo ikke netop det, vi ønsker, men tværtimod det modsatte. Vi bør måske se lidt på dette spørgsmål i udvalget.

Den anden grund til, at jeg mener, vi skal tænke os godt om, før vi tager nærmere stilling til dette problem, er det, jeg før har sagt om vurderingens usikkerhed. Hvis ejendomsskatten i fremtiden skal til, måske

med visse undtagelser, at hvile på grunden alene, er den jo stærkt undergivet de uheldige konsekvenser af al grundvurderings usikkerhed. Og det fører mig til den sidste ting, jeg vil sige om denne del af forslaget, nemlig at hvis vi vil afvikle bygnings-skylden, må den erstatning, der skal skaffes, skaffes på et bredere grundlag og ikke på et snævrere, kort sagt, så skal man ikke afvikle bygningsskylden ved at lægge den tilsvarende skattebyrde over på grundværdierne, men tværtimod over på det mere generelle skattegrundlag, som jo i kommunerne er indkomsten. Jeg lægger stor vægt på dette, og det har jo relation til den måde, hvorpå den højtærede finansminister vil imødegå virkningerne af den nye ejendomsskyldvurdering, hvad jeg skal vende tilbage til senere. Jeg gør specielt opmærksom på, at hvis man på dette punkt følger forslaget, som det er fremsat, og ikke samtidig ændrer ved skattestrukturen i øvrigt, vil amtskatterne, som i dag hviler på et snævert grundlag, komme til at hvile på et endnu snævrere, nemlig alene på grundværdierne, medens de dog nu hviler på ejendommen som helhed. Det må derfor for os være en afgørende ting, at spørgsmålet om bygningsskyldens eventuelle gradvise afvikling behandles i sammenhæng med det mere generelle spørgsmål om personskatter og ejendomsskatter og forholdet imellem dem, og dermed har jeg fået en overgang til at tale om det næste lovforslag, som jo netop navnlig handler om dette problem.

Hvad angår lovforslaget om de kommunale ejendomsskatter, vil jeg gerne udtale vor påskønnelse af, at den højtærede finansminister har fulgt vort forslag om at gå bort fra det gamle ligningsforhold og i stedet for lægge et loft over det, man kalder udskrivningsforholdet, d. v. s. forholdet mellem grundskyldpromillen og skatteprocenten i den enkelte kommune. Vi har jo rejst denne tanke i udvalget — den er, så vidt jeg ved, først fremsat af afdøde Edvard Sørensen — og vi sætter megen pris på, at den højtærede finansminister har imødekommet vore ønsker på det område, ikke blot fordi det var vore ønsker, men fordi udskrivningsforholdet er et bedre grundlag end ligningsforholdet. Ligningsforholdet bliver jo efterhånden noget, der ikke egner sig som en generel regel, fordi ligningsforholdet natur-